

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndob/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 5117203694
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5117203694.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: DETEKTÍVNA INFORMAČNÁ SLUŽBA, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 36 385 832, proti žalovanému: HANÁK, s.r.o., so sídlom Chotčanská 1900/181, 091 01 Stropkov, IČO: 36 503 959, zastúpenému Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom kancelárie Uralská 11, 040 12 Košice - mestská časť Juh, o zaplatenie 2.595,36 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8Cb/12/2017, o návrhu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 8Cb/12/2017, Okresnému súdu Košice - okolie, n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) spis na rozhodnutie o prikázaní sporu z dôvodu vhodnosti inému súdu tej istej inštancie na základe návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice - okolie.
2. Zo spisu vyplýva, že žalobou doručenu Okresnému súdu Svidník dňa 7. februára 2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.595,36 Eur s príslušenstvom, titulom odstúpenia od kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Predmetom kúpnej zmluvy bol prístroj na nočné videnie (ďalej aj ako „predmet kúpy“). Žalobca uviedol, že na základe tejto zmluvy mu bol predmet kúpy doručený dňa 08.12.2014, za ktorý zaplatil žalovaným vystavenú faktúru vo výške 2.595,36 Eur. Vzhľadom na to, že sa na predmete kúpy vyskytli vady, žalobca tento zaslal žalovanému za účelom vybavenia reklamácie. Po nedodržaní 30-dňovej reklamačnej doby a opakovanom výskyte vád žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil a požadoval vrátenie zaplatenej kúpnej ceny.
3. Dňa 21. mája 2018 bol Okresnému súdu Svidník doručený návrh žalovaného na prikázanie sporu inému súdu v zmysle ust. § 39 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Vo svojom návrhu žalovaný podrobne poukázal na prebiehajúce trestné konanie vedené na Okresnom súde Svidník, sp. zn. 1T/162/2017, a jeho sťažnosť súvisiacu s týmto konaním, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky prijal na ďalšie konanie (III. ÚS 646/2017). Návrh na prikázanie sporu

inému súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8Cb/12/2017 žalovaný odôvodnil tým, že každý jeden sudca tohto okresného súdu sa vyjadroval k jeho námietkam a sťažnostiam, preto má každý sudca voči nemu vytvorený negatívny vzťah. Z uvedeného má žalovaný za to, že z prejednávania a rozhodovania prebiehajúceho sporu sú vylúčení ako zaujatí všetci sudcovia Okresného súdu Svidník, resp. Krajského súdu v Prešove.

4. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24. júla 2018, č. k. 4Ncb/2/2018-131, v konaní o vylúčení sudcov, vec vrátil súdu prvej inštancie ako nedôvodne predloženú. Krajský súd v rámci odôvodnenia zdôraznil, že žalovaný nepreukázal, kedy mu bolo rozhodnutie Ústavného súdu SR doručené a kedy sa mohol dozvedieť o skutočnosti, ktorá by mohla byť dôvodom pre zaujatosť sudcov Okresného súdu Svidník. Krajský súd považoval doručenie upovedomenia o postúpení veci Okresnému Svidník Okresným súdom Žilina za moment, kedy najneskôr sa žalovaný dozvedel o skutočnostiach obsiahnutých v jeho podaní zo dňa 21.05.2018, ktorého súčasťou bola aj námietka zaujatosti sudcov Okresného súdu Svidník. Ďalej krajsky súd dodal, že vzhľadom na dátum rozhodnutia ústavného súdu je možné predpokladať nedodržanie lehoty na podanie námietky zaujatosti v zmysle § 53 ods. 1 C. s. p., teda lehota 7 dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Z uvedených dôvodov krajský súd na námietku zaujatosti vznesenú žalovaným neprihliadal, pretože ju nemal konajúci súd pre neexistenciu dôvodov potrebných pre konanie o vylúčení sudcov predložiť na rozhodnutie krajskému súdu. Zároveň krajský súd uviedol, že návrh žalovaného na prikázania sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, ktorý bol súčasťou podania o dňa 21.05.2018, neobsahuje všetky náležitosti.

5. Okresný súd Svidník výzvou zo dňa 01.12.2020 doručenu právnemu zástupcovi žalovaného dňa 14.12.2020 vyzval žalovaného, aby odstránil vady svojho podania (návrhu na prikázanie veci zo dňa 21.05.2018) podľa ust. § 128 ods. 1, 2 C. s. p., z ktorého nebolo zrejmé, ktorému súdu by sa mal spor z dôvodu vhodnosti prikázať a aký iný dôvod ako namietaná zaujatosť sudcov Okresného súdu Svidník k osobe žalovaného by mal odôvodňovať prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti.

6. Na výzvu Okresného súdu Svidník reagoval žalovaný podaním zo dňa 22.12.2020 doručeným súdu dňa 23.12.2020. V danom podaní žalovaný oboznámil súd, že na Ústavný súd SR podal ďalšie dve sťažnosti týkajúce sa prebiehajúcich trestných konaní vedených voči žalovanému na Okresnom súde Svidník. Ďalej upozornil na to, že Ústavný súd SR o jeho sťažnosti prijatej uznesením zo dňa 15. februára 2018, č. k. II. ÚS 111/2018-20, rozhodol nálezom zo dňa 23. mája 2018, č. k. II. ÚS 111/2018-78, v ktorom bolo konštatované porušenie ústavou garantovaného práva žalovaného na osobnú slobodu uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.10.2017, sp. zn. 4Tp/19/2017, ako aj postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 1Tp/22/2016. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.07.2017, sp. zn. 4Ndt/11/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.04.2017, sp. zn. 3Ndt/7/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.07.2016, sp. zn. 6Ndt/16/2016, ktoré všetky boli vydané v trestných veciach týkajúcich sa zaujatosti sudcov ako dôvodu pre prikázanie veci inému súdu toho istého druhu a stupňa. S prihliadnutím na uvedené žalovaný vyslovil svoju nedôveru voči Okresnému súdu Svidník ako aj všetkým jeho sudcom, a rovnako aj voči Krajskému súdu v Prešove a všetkým jeho sudcom. Túto svoju nedôveru okrem vyššie uvedeného názoru Ústavného súdu SR v náleze odôvodnil žalovaný aj tým, že zaujatosť sudcov Okresného súdu Svidník už skôr opakovane spochybnil, čím si títo sudcovia k nemu vytvorili negatívny vzťah. Žalovaný opätovne vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Svidník, a preto žiada, aby bol predmetný spor prikázaný inému okresnému súdu so sídlom mimo obvodu Krajského súdu v Prešove, a to Okresnému súdu Košice - okolie.

7. Žalobca sa k návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice - okolie nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Svidník a Okresnému súdu Košice - okolie (§ 39 ods. 3 C. s. p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že návrhu žalovaného na tzv. vhodnú delegáciu nie je dôvodné vyhovieť.

9. Podľa ust. § 36 C. s. p. konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

10. Podľa § 12 C. s. p. je na konanie v prvej inštancii príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 13 C. s. p. je na konanie v prvej inštancii miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 15 ods. 1 C. s. p. je všeobecným súdom právnickej osoby súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

13. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

14. Podľa 39 ods. 3 C. s. p., o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

15. K návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice - okolie z dôvodu vhodnosti Najvyšší súd SR uvádza, že delegácia z dôvodu vhodnosti je výnimkou z ústavou zaručeného práva, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), a preto k nej možno pristúpiť len v ojedinelých prípadoch, v ktorých by prejednanie veci iným než miestne príslušným súdom znamenalo hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci. Miestna príslušnosť súdu na prejednanie žaloby je presne upravená v Civilnom sporovom poriadku. Súd do nej môže zasahovať, len ak to tento procesný predpis dovoľuje. To znamená, že skutočnosti, o ktoré sa prikázanie veci opiera musia mať výnimočnú povahu. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, a treba posúdiť, či delegovaním veci inému súdu tej istej inštancie nedôjde iba k tomu, že obdobnými dôsledkami navrhovanej vhodnej delegácie sa nezaťaží druhá strana sporu.

16. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. na základe uvedeného prichádza do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov oboch procesných strán, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Podstatný význam má preto tiež stanovisko ostatných strán sporu. Pokiaľ je návrh na delegáciu veci z dôvodu vhodnosti odôvodňovaný tým, že prikázanie veci inému súdu tej istej inštancie je v súlade s požiadavkou hospodárnosti konania, treba mať na zreteli objektívnu hospodárnosť civilného sporového konania ako celku, nie subjektívnu (osobnú) hospodárnosť procesného postupu strany sporu, ktorá navrhuje delegovanie veci.

17. Žalovaný v rámci svojho návrhu na prikázanie sporu zo dňa 21.05.2018 ani doplnenia zo dňa 23.12.2020 neuviedol žiadne výnimočné a dôležité dôvody vhodnosti pre prikázanie sporu Okresnému súdu Košice - okolie. Najvyšší súd SR nemal ničím preukázané, prečo by mal práve Okresný súd Košice - okolie prejednať predmetnú vec hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie ako Okresný súd Svidník. Žalovaný argumentoval tým, že podávanie úspešných ústavných sťažností, týkajúcich sa trestných konaní vedených voči žalovanému, malo za následok vznik nedôvery žalovaného voči sudcom Okresného súdu Svidník a Krajského súdu v Prešove. Rovnako opakované vznášanie námietok zaujatosti žalovaným voči sudcom Okresného súdu Svidník a Krajského súdu v Prešove spôsobilo ich negatívny vzťah voči žalovanému, ktorý týmto svojím konaním spôsobuje sudcom navýšenie práce v podobe vypracovania vyjadrení k námietkam a sťažnostiam.

18. Najvyšší súd SR zdôrazňuje, že v predmetnej veci ide o spor z obchodného záväzkového vzťahu - odstúpenie od kúpnej zmluvy, ku vzniku ktorého malo podľa tvrdení žalobcu dôjsť riadnym nevybavením reklamácie, na základe čoho žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy a žiadal vrátenie kúpnej ceny od žalovaného. Miestna príslušnosť súdu oprávneného vec prejednať a rozhodnúť sa spravuje ust. § 13 a § 15 ods. 1 C. s. p.

19. Napriek tomu, že žalovaný mal vo svojom návrhu na prikázanie veci inému súdu tej istej inštancie objasniť, prečo by prejednanie veci práve Okresným súdom Košice - okolie znamenalo hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci, tak podstatná argumentácia žalovaného sa týkala zaujatosti sudcov Okresného súdu Svidník, resp. Krajského súdu v Prešove. O námietke zaujatosti uplatnenej žalovaným však už rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24. júla 2018, č. k. 4Ncb/2/2018-131, tak, že vec vrátil súdu prvej inštancie ako nedôvodne predloženú.

20. K argumentom žalovaného, že navrhuje vec prikázať Okresnému súdu Košice - okolie z dôvodu, že sudcovia Okresného súdu Svidník a sudcovia Krajského súdu v Prešove sú voči nemu zaujatí, je z pohľadu ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. irelevantné. Tiež skutočnosť, že Ústavný súd SR nálezom zo dňa 23. mája 2018, č. k. II. ÚS 111/2018-78, konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Prešove zo

dňa 23. 10. 2017, sp. zn. 4Tpo/19/2017, došlo k porušeniu základného práva žalovaného na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj jeho práva na slobodu podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru v súvislosti s nerozhodnutím o námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 1Tp/22/2016, nemôže byť dôvodom pre prikázanie sporu inému súdu v zmysle ust. § 39 ods. 2 C. s. p.

21. Najvyšší súd po zvážení všetkých okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že žalovaný v návrhu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti na Okresný súd Košice - okolie nepoukázal na také výnimočné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prikázanie sporu žalobcu navrhovanému súdu.

22. Keďže v danom prípade Najvyšší súd nezistil splnenie predpokladov na prikázanie sporu inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti. Najvyšší súd návrhu žalovaného nevyhovel.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.